

тый колъ съ дрѣхы. Епископъ ть Іаковъ отъ Лоди, като бѣсилній отецъ на събора, казалъ слово на Латинскы върху Римъ, 6. 6., че грѣшно то тѣло трѣбва да ся уничтожи.

При укоряваніе то, че Хусъ былъ прѣзрѣлъ черковно то проклѣтіе, той казалъ: Ако бѣше това така, то той не щѣше да стои сега прѣдъ съборъ ть. Нъ онъ дошелъ съ кралско писмо за сигурно придруженіе, за да са оправдае за своето непослушаніе и ученіе. При помянуване то на писмо то за сигурно придруженіе погледнълъ съ остръ погледъ Императора, който сѣдѣлъ прѣдъ него, в'червенина отъ срамъ покрыва Сигызмундовья образъ.

Сѣтиъ му ся прочело осжженіе то, че той като якоглавъ, заклѣтъ еретикъ, който не ще вѣчь да ся върне въ пазвъ тж на свѣтъ тж черквъ, нито да ся отрѣче съ клѣтвъ отъ свои тѣ еретичества, трѣбва да ся лиши отъ духовный ть си чинъ и отъ достоинство то си. Напрасно говорилъ Хусъ, че всегда е было негово най-горѣщо желаніе, да бжде поучень отъ С-то писаніе. — Когато ся изговорило осждително то проклѣтіе върху книги ть му, той казалъ: «Защо гы проклѣваме, когато ни най-малко не сте доказали, че тѣ сж намирать въ противорѣчіе съ С-то писаніе и вѣроученіе то? Каква е тжзи несправедливость, че вые осжждате книги на Чески езыкъ, които нито сте видѣли, нито сте чели?»

Слѣдъ съвършенно то прочитаніе на негово-